

vilde jeg have formuleret mine Udtalelser anderledes. Jeg maa fastholde, hvad jeg før sagde til Indledning, at der efter min Opfattelse ikke i Sparekasseloven findes noget som helst Forbud imod, at en Sparekasse modtager Indskud af Penge til Forrentning i fremmed Mønt. Det staar der ikke noget om; der staar: „En Sparekasses Formaal er at modtage Indskud af Penge til Forrentning“. I Bestemmelserne om Anbringelsesmaaden staar der heller intet i den Retning, og naar det i Lovforslaget hedder, at det fremtidig kun skal være i dansk Mønt, er det efter min Mening en Indskrænkning, der lovfæstes ved den paagældende Bestemmelse. Jeg har allerede sagt, at det forekommer ikke mig, at der i og for sig er noget betænkeligt derved, men navnlig under Forhold som dem, man har i Sønderjylland, kan man efter min Mening ikke paa Forhaand sige, at der er noget unaturligt i, at en Sparekasse vil kunne udføre en Virksomhed, der bestaar i at modtage Penge ogsaa i fremmed Mønt, altsaa f. Eks. i tyske Mark, til Indsætning; det vil naturligvis sige, da den ikke selv skal spekulere eller løbe nogen Risiko, til Indsætning i et tysk Institut, det er den Maade, det i Almindelighed sker paa og naturligvis maa gøres paa. Og i saa Henseende mener jeg virkelig, det faar Betydning, om der staar „til Forrentning“ eller ikke staar „til Forrentning“. Jeg tror ganske vist, at det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) har Ret i, at der neppe er tænkt særlig paa det Punkt i denne Forbindelse, Ordene er selvfølgelig kommet ind i Lovforslaget, fordi der staar i den nugældende Lov: „modtage Indskud af Penge til Forrentning“, men det vil dog faa den Betydning, at ingen Sparekasse vil kunne gøre den ganske naturlige og fuldstændig spekulationsløse Forretning at modtage Penge fra Folk paa denne Maade, selv om de har en naturlig Interesse i at have saadanne fremmede Beløb. Det vil den ikke kunne gøre, fordi den ikke vil kunne tage Konkurrence op med de andre Institutter i den Retning, thi naar Forskellen ligger i, at de nok maa modtage Indskud, men ikke til Forrentning, vil, for saa vidt det da ikke drejer sig om ganske minimale Beløb, Indskuddene naturligt komme til at gaa uden om Sparekasserne. Jeg kan derfor ikke sige andet, end at det forekommer mig, at disse Ord „til Forrentning“ har en vis Betydning. De siger nemlig dette, at Sparekasserne i og for sig nok maa modtage saadanne Indskud, men blot ikke give nogen

Rente. Spørgsmaalet er imidlertid efter min Mening ikke af synderlig praktisk Betydning — jeg tror ikke, der er det fjerneste til Hinder for, at man kan overlade alt af den Art Forretning til Bankerne —, men jeg synes, jeg vil gøre opmærksom paa, at der efter min Opfattelse ikke er anført noget positivt i den gældende Sparekasselov, hvorefter det er forbudt Sparekasserne at modtage Indskud i fremmed Mønt.

Jeg takker i øvrigt den højtærede Handelsminister for hans Tilsagn om at ville forhandle i Udvalget om disse forskellige Forhold og navnlig om de Forhold, der vedrører de kommunale Sparekasser. Det var mig ogsaa en stor Glæde at høre de Bemærkninger, som det ærede 18de tingvalgte Medlem fremsatte i den Henseende, fordi de, om de end ikke gjorde det i Konklusionen, i hvert Fald i deres Præmisser faldt sammen med min Opfattelse, som er den, at det i og for sig, selv om man her befinder sig overfor noget nyt og, som jeg erkender, noget, der passer meget daarligt ind i vort Sparekassesystem, er et Fænomen, som har megen Interesse, og som det kan være af Betydning at iagttagende og fæstne sig ved, noget, som der, efter hvad der foreligger, ikke er nogen som helst Grund til at stille sig særlig kritisk overfor. Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at der tales jo saa ofte om Maader, hvorpaa man kan sikre en vis offentlig Indfyldelse, saaledes at man har en virkelig Garanti for indskudte Midler. Det er en Tanke, som stadig kommer frem paa ny, hvorledes man kan gøre dette. Der er vel ikke andre Veje at gaa i saa Henseende end at komme ind paa, at visse stærkt begrænsede Midler som de, der jo er Tale om i Sparekasseseende, virkelig er under en vis offentlig Administration.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Det er muligt, at jeg har udtalt mig for kategorisk med Hensyn til Spørgsmaalet om Sparekassernes Ret til at modtage fremmed Mønt til Forrentning. Det kan maaske være Tvivl underkastet, hvorvidt de har denne Ret, men det, jeg vilde gøre gældende, var, at det er i alle Tilfælde den almindelige Opfattelse, at en saadan Forretning falder udenfor det, man almindelig kalder Sparekasservirksomhed.

Jeg glemte før at svare det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) paa hans Spørgsmaal om, hvad en Sparekasse vilde gøre, hvis den fik indsat 100 Mill. Mark. Jeg antager, at en Sparekasse, der fik et saadant Beløb, vilde sende Pengene